

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 68

10 Μαρτίου 2000

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2813

Κύρωση της Σύμβασης δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Γεωργίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Γεωργίας, που υπογράφηκε στην Τυφλίδα στις 10 Μαΐου 1999, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική, γεωργιανή και αγγλική γλώσσα, έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΣΕ ΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ
ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Η Ελληνική Δημοκρατία και η Γεωργία (εδώ αναφέρονται ως τα «Μέρη»),

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ υπόψη τους στενούς δεσμούς που υπάρχουν μεταξύ των δύο χωρών και

ΕΠΙΘΥΜΟΝΤΑΣ την περαιτέρω ενίσχυση της συνεργασίας τους,

ΕΔΡΑΙΩΝΟΝΤΑΣ μία αποτελεσματική συνδρομή στον τομέα των δικαστικών σχέσεων,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ να συνάψουν την παρούσα Σύμβαση δικαστικής αρωγής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις ως ακολούθως:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

1. Οι υπήκοοι του κάθε Συμβαλλόμενου Μέρους απο-

λαμβάνουν σε σχέση με δικαστικές υποθέσεις στο έδαφος του άλλου Μέρους της ίδιας προστασίας με τους πολίτες του Μέρους αυτού.

Προς το σκοπό αυτόν μπορούν να έχουν ελεύθερη πρόσβαση στα Δικαστήρια και άλλα δικαστικά όργανα του άλλου Μέρους και να παρίστανται ενώπιόν τους υπό τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις με τους πολίτες του Μέρους αυτού.

2. Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης εφαρμόζονται επίσης και στα νομικά πρόσωπα που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία του Μέρους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται η έδρα τους.

Άρθρο 2

Καμία εγγύηση ή άλλη καταβολή χρημάτων υπό οποιαδήποτε μορφή δεν μπορεί να επιβληθεί σε υπηκόους του εκάστου Μέρους οι οποίοι παρίστανται ενώπιον των δικαστικών αρχών του άλλου Μέρους για το λόγο ότι δεν είναι υπήκοοι του ή δεν διαμένουν ή κατοικούν σε αυτό.

Άρθρο 3

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, και με την επιφύλαξη αντίθετων διατάξεων, οι δικαστικές αρχές των δύο Μερών θα επικοινωνούν μεταξύ τους μέσω των Υπουργείων Δικαιοσύνης των δύο χωρών. Η διπλωματική οδός δεν αποκλείεται.

Σε επείγουσες περιπτώσεις οι δικαστικές αρχές των Μερών μπορούν να επικοινωνούν απευθείας, με ταυτόχρονη ενημέρωση των Υπουργείων Δικαιοσύνης.

Άρθρο 4

Οι αιτήσεις δικαστικής συνδρομής, καθώς και όλα τα σχετικά έγγραφα, θα συντάσσονται στη γλώσσα του αιτούντος Μέρους και θα συνοδεύονται με ακριβή επίσημη μετάφραση στη γλώσσα του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ή στην αγγλική. Σε περίπτωση διαφωνίας ως προς τη μετάφραση, επικρατεί το αγγλικό κείμενο.

Άρθρο 5

Τα Υπουργεία Δικαιοσύνης των δύο Μερών θα περ-

χουν, κατόπιν σχετικού αιτήματος, πληροφορίες για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, καθώς και για την ισχύουσα νομοθεσία στη χώρα τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Άρθρο 6

Η δικαστική συνδρομή παρέχεται με την εκτέλεση συγκεκριμένων δικαστικών πράξεων, και κυρίως με τη χορήγηση εγγράφων, τη διενέργεια έρευνας, κατάσχεσης και διαβίβασης αποδεικτικών στοιχείων, με τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης, εξέτασης κατηγορουμένων, διαδίκων, μαρτύρων και πραγματογνωμόνων.

Άρθρο 7

1. Τα Μέρη, με την επιφύλαξη των διατάξεων που αφορούν έκδοση, θα διαβιβάζουν τις αιτήσεις δικαστικής συνδρομής και άλλα έγγραφα σχετικά με αστικές και ποινικές υποθέσεις, μέσω των αντιστοίχων τους Υπουργείων Δικαιοσύνης.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν αποκλείουν τη δυνατότητα τα δύο Μέρη να αποστείλουν απευθείας μέσω των διπλωματικών ή προξενικών τους αρχών οποιαδήποτε δικαστική ή εξώδικη πράξη προς τους υπηκόους τους, υπό την προϋπόθεση ότι τα πρόσωπα αυτά έχουν δώσει τη συγκατάθεσή τους για μία τέτοια αποστολή.

Άρθρο 8

Η αίτηση δικαστικής συνδρομής πρέπει να περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- Α) την αιτούσα αρχή,
- Β) το αντικείμενο και το σκοπό του αιτήματος,
- Γ) στο μέτρο του δυνατού, τη διεύθυνση κατοικίας, την ταυτότητα, την εθνικότητα, το επάγγελμα, την κατοικία ή διαμονή του εν λόγω προσώπου, και σε σχέση με νομικά πρόσωπα, την επωνυμία και την έδρα τους,
- Δ) όπου χρειάζεται, το όνομα και τη διεύθυνση των αντιπροσώπων των διαδίκων,
- Ε) τα απαιτούμενα στοιχεία σε σχέση με το αντικείμενο του αιτήματος, τις συνθήκες που αιτιολογούν την παροχή αποδεικτικών στοιχείων και, ανάλογα με την περίπτωση, τις ερωτήσεις που πρέπει να γίνουν προς μάρτυρες ή ειδικούς.

ΣΤ) πέραν των ανωτέρω, στις αιτήσεις δικαστικής συνδρομής που αφορούν ποινικές υποθέσεις, την κατηγορία, καθώς και μία σύντομη και σαφή περιγραφή των γεγονότων.

Άρθρο 9

Η δικαστική αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα διαβιβάζει τα έγγραφα σύμφωνα με τις ισχύουσες νομικές της διατάξεις, υπό την προϋπόθεση ότι θα συνοδεύονται από ακριβή επίσημη μετάφραση, σύμφωνα με το άρθρο 4 της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 10

1. Εάν η διεύθυνση του προσώπου που καλείται ως μάρτυρας ή του επιδίδεται έγγραφο δεν προσδιορίζεται επαρκώς ή είναι ανακριβής, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα την επιβεβαιώνει, εάν αυτό είναι δυνατόν.

2. Εάν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα δεν έχει την αρμοδιότητα να εκτελέσει το αίτημα, θα το διαβιβάζει προς την αρμόδια αρχή και θα ενημερώνει το αιτούν Μέρος σχετικά με τη διαβίβαση του αιτήματος.

Άρθρο 11

1. Με σκοπό την εκτέλεση αιτήσεων δικαστικής συνδρομής, το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα εφαρμόζει τη σχετική νομοθεσία που ισχύει στο έδαφός του. Μπορεί, επίσης, κατόπιν αιτήσεως του αιτούντος Μέρους, για το σκοπό αυτόν, να εφαρμόσει τις σχετικές ισχύουσες διατάξεις του άλλου κράτους, υπό την προϋπόθεση ότι δεν αντιτίθενται προς τη νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και εφόσον στην αίτηση περιέχεται το κείμενο της ισχύουσας στο αιτούν Κράτος διατάξεως.

2. Κατόπιν αιτήσεως της αιτούσας αρχής, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα ενημερώνει την προηγούμενη εγκαίρως για τον τόπο και την ημερομηνία εκτέλεσης της αιτήσεως δικαστικής συνδρομής, εκτός εάν υπάρχει ανυπερβλήτος κίνδυνος απώλειας αποδεικτικών στοιχείων εξαιτίας της καθυστέρησης.

3. Η βεβαίωση αποστολής των εγγράφων συντάσσεται συμφώνως προς τη νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

Άρθρο 12

Εάν δεν ικανοποιηθεί το αίτημα για δικαστική συνδρομή, το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα ενημερώνει το αιτούν Μέρος σχετικά με τους λόγους για τους οποίους δεν ικανοποιήθηκε και θα επιστρέφει την αίτηση δικαστικής συνδρομής και τα συνοδευτικά έγγραφα.

Άρθρο 13

1. Τα έξοδα που προκύπτουν από την εκτέλεση των αιτήσεων δικαστικής συνδρομής δεν θα καταβάλλονται από τα Μέρη, εκτός από αυτά που αφορούν αμοιβές ειδικών και οποιαδήποτε άλλα έξοδα προκύπτουν από τη διεξαγωγή πραγματογνωμοσύνης ή τη μεταγωγή κρατουμένων.

2. Το ποσό και το είδος εξόδων θα γνωστοποιείται στην αιτούσα αρχή.

Άρθρο 14

1. Δεν μπορεί να παρασχεθεί δικαστική συνδρομή, εάν:

- Α) Το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα εκτιμά ότι η εκτέλεση του αιτήματος μπορεί να είναι επιζήμια για την εθνική του κυριαρχία, ασφάλεια, δημόσια τάξη και άλλα ουσιώδη συμφέροντά του.
- Β) Το αίτημα, όσον αφορά ποινικές υποθέσεις, σχετίζεται με:

(i) στρατιωτικά αδικήματα,

(ii) αδικήματα τα οποία χαρακτηρίζονται από το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ως πολιτικά εγκλήματα ή σχετίζονται με πολιτικά εγκλήματα.

2. Σε ποινικές υποθέσεις, όταν η δικαστική συνδρομή που ζητείται αναφέρεται στην εκτέλεση αιτήματος με σκοπό την έρευνα και κατάσχεση, το αδίκημα το οποίο περιγράφεται σε αυτό πρέπει να είναι τιμωρητέο σύμφωνα με τη νομοθεσία και των δύο Μερών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ
ΔΩΡΕΑΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ, ΦΟΡΟΑΠΑΛΛΑΓΕΣ
ΚΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

Άρθρο 15

Οι υπήκοοι του κάθε Μέρους θα απολαμβάνουν στο έδαφος του άλλου Μέρους δωρεάν δικαστικής συνδρομής, φοροαπαλλαγών και εκπτώσεων επί των δικαστικών εξόδων και ή επί των τελών χαρτοσήμου, στον ίδιο βαθμό και υπό τους ίδιους όρους που τα προνόμια αυτά ισχύουν για τους υπηκόους του άλλου Μέρους, δυνάμει της οικονομικής τους κατάστασης.

Άρθρο 16

1. Το πιστοποιητικό που θα επιβεβαιώνει την ανωτέρω αναφερόμενη οικονομική κατάσταση θα εκδίδεται από την αρμόδια αρχή του Μέρους στην επικράτεια του οποίου κατοικεί ο ενδιαφερόμενος.

2. Εάν ο ενδιαφερόμενος είναι κάτοικος τρίτης χώρας, το ανωτέρω αναφερόμενο πιστοποιητικό θα εκδίδεται από τη διπλωματική αρχή ή την αρμόδια για την επικράτεια αυτήν προξενική αρχή.

Άρθρο 17

Η δικαστική αρχή από την οποία αιτείται δωρεάν δικαστική συνδρομή και η οποία παρέχει τα οφέλη που προβλέπονται στο άρθρο 15, θα αποφασίζει σύμφωνα με τη νομοθεσία της χώρας της και μπορεί να ζητήσει συμπληρωματικά στοιχεία από τις αρχές του Κράτους του οποίου ο ενδιαφερόμενος είναι υπήκοος.

Άρθρο 18

Εάν ένας υπήκοος του ενός Μέρους που κατοικεί στο έδαφος του άλλου Μέρους επιθυμεί να ζητήσει από δικαστική αρχή του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος τα οφέλη που προβλέπονται στο άρθρο 15, θα πρέπει να υποβάλλει ανάλογο αίτημα προς την αρμόδια δικαστική αρχή της κατοικίας του, σύμφωνα με το νόμο του Κράτους της αρχής αυτής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙV
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΜΟΝΩΝ

Άρθρο 19

Εάν, κατόπιν κλήσεως, ένα άτομο οποιασδήποτε εθνικότητας εμφανισθεί ενώπιον των δικαστικών αρχών του αιτούντος Μέρους ως μάρτυρας ή πραγματογνώμων, δεν μπορεί, στο έδαφος εκείνου του Μέρους να διωχθεί, συλληφθεί, κρατηθεί ή να του επιβληθεί οποιοσδήποτε περιορισμός της ατομικής του ελευθερίας σε σχέση με αδίκημα το οποίο αποτελεί αντικείμενο της δίκης στην οποία έχει κληθεί να παραστεί ή για οποιοδήποτε άλλο αδίκημα που έχει διαπραχθεί πριν από την αναχώρησή του από το έδαφος του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, ή για την κατάθεσή του στην εν λόγω δίκη.

Άρθρο 20

1. Η ασυλία που προβλέπεται στο άρθρο 19 παύει να ισχύει εάν ο μάρτυρας ή ο πραγματογνώμων ο οποίος, ενώ είχε τη δυνατότητα να αναχωρήσει από το έδαφος του αιτούντος Μέρους εντός είκοσι (20) ημερών από την

ημέρα που οι δικαστικές αρχές τον πληροφόρησαν ότι η παρουσία του δεν είναι πλέον απαραίτητη, παραμένει στο έδαφος ή επιστρέψει μετά την αναχώρησή του από εκεί. Κατά τον υπολογισμό αυτής της χρονικής περιόδου δεν προσμετράται ο χρόνος κατά τη διάρκεια του οποίου ο μάρτυρας ή ο πραγματογνώμων δεν βρισκόταν σε θέση να αναχωρήσει από το έδαφος του αιτούντος Κράτους για λόγους ανεξάρτητους από τη θέλησή του.

2. Την αποζημίωση για τα έξοδα ταξιδιού και διαμονής των μαρτύρων ή πραγματογνωμόνων αναλαμβάνει το αιτούν Μέρος. Οι προξενικές αρχές του αιτούντος Μέρους θα πληρώνουν προκαταβολικά προς το μάρτυρα ή πραγματογνώμονα, κατόπιν αιτήσεώς του, όλο ή μέρος των εξόδων ταξιδιού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Άρθρο 21

Καθένα από τα Μέρη αναλαμβάνει την υποχρέωση να αναγνωρίζει και εκτελεί στο έδαφός του τις ακόλουθες αποφάσεις οι οποίες έχουν εκδοθεί στο έδαφος του άλλου Μέρους και έχουν κηρυχθεί εκτελεστές σύμφωνα με τη νομοθεσία του άλλου Μέρους:

α) οριστικές και τελεσιδικές δικαστικές αποφάσεις σε αστικές υποθέσεις,

β) οριστικές και τελεσιδικές αποφάσεις σε ποινικές υποθέσεις, όσον αφορά την αποκατάσταση ζημιών και αποζημίωση αγαθών,

γ) δικαστικούς διακανονισμούς σε αστικές υποθέσεις.

Άρθρο 22

Οι δικαστικές αποφάσεις που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο αναγνωρίζονται και εκτελούνται στο έδαφος του Μέρους εκείνου στο οποίο αιτείται η αναγνώριση ή εκτέλεση υπό τους ακόλουθους όρους:

α) εάν σύμφωνα με τη νομοθεσία του Μέρους στο έδαφος του οποίου πρέπει να αναγνωρισθεί ή να εκτελεσθεί η δικαστική απόφαση, η δικαστική αρχή του Μέρους αυτού έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα εκδίκασης της υπόθεσης.

β) Εάν η αναγνώριση ή εκτέλεση της δικαστικής απόφασης δεν είναι αντίθετη προς τις θεμελιώδεις αρχές της νομοθεσίας ή της δημόσιας τάξης του Μέρους στο έδαφος του οποίου πρέπει να αναγνωρισθεί ή να εκτελεσθεί η δικαστική απόφαση.

γ) Εάν δεν έχει εκδοθεί προηγουμένως οριστική ή τελεσιδική υπόθεση μεταξύ των ιδίων διαδίκων σχετικά με την ίδια απόφαση από δικαστική αρχή του Συμβαλλόμενου Μέρους στο έδαφος του οποίου πρέπει να αναγνωρισθεί ή να εκτελεσθεί η δικαστική απόφαση.

δ) Εάν ο διάδικος που έχασε την υπόθεση δεν εμφανίσθηκε ενώπιον των αρμόδιων δικαστικών αρχών, παρότι είχε νομίμως κλητευθεί σύμφωνα με τη διαδικασία που ισχύει στο Μέρος στο έδαφος του οποίου εκδόθηκε η δικαστική απόφαση.

Άρθρο 23

1. Το αίτημα αναγνώρισης ή εκτέλεσης μιας δικαστικής απόφασης μπορεί να υποβάλλεται απευθείας από τον ενδιαφερόμενο προς την αρμόδια δικαστική αρχή του Μέρους στο έδαφος του οποίου αιτείται η αναγνώρι-

ση ή εκτέλεση της απόφασης.

2. Το αίτημα θα συνοδεύεται από:

Α) Επικυρωμένο αντίγραφο της δικαστικής απόφασης ή του δικαστικού διακανονισμού, καθώς και από βεβαίωση ότι η εν λόγω απόφαση είναι εκτελεστική και τελεσίδικη, εάν οι πληροφορίες αυτές δεν εμπεριέχονται στην ίδια την απόφαση.

Β) Βεβαίωση ότι ο διάδικος ο οποίος έχασε την υπόθεση και δεν εμφανίστηκε στο δικαστήριο είχε κληθεί νομίμως και προσηκόντως σύμφωνα με τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Μέρους στο έδαφος του οποίου εκδόθηκε η δικαστική απόφαση.

Γ) Μετάφραση των εγγράφων που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους, καθώς και μετάφραση του αιτήματος, εάν το αίτημα αυτό δεν έχει συνταχθεί στη γλώσσα του Κράτους στο έδαφος του οποίου πρόκειται η δικαστική απόφαση να αναγνωρισθεί ή εκτελεσθεί.

3. Το επίσημο αντίγραφο χορηγείται από την αρμόδια αρχή του Μέρους στο έδαφος του οποίου πρόκειται να εκτελεσθεί η απόφαση σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει η νομοθεσία αυτού του Μέρους.

Άρθρο 24

Η δικαστική αρχή η οποία λαμβάνει το αίτημα αναγνώρισης ή εκτέλεσης μιας δικαστικής απόφασης θα επιβεβαιώνει μόνο την ύπαρξη των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 22. Εάν πληρούνται αυτές οι προϋποθέσεις, η εν λόγω αρχή θα προχωρεί στην αναγνώριση ή την εκτέλεσή της.

Άρθρο 25

Οι αρχές του Μέρους στο έδαφος του οποίου πρόκειται να διενεργηθεί η εκτέλεση της απόφασης, θα προχωρούν σε αυτήν την εκτέλεση σύμφωνα με τη νομοθεσία του Μέρους αυτού, εκτός αν προβλέπεται άλλως από την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 26

Οι οριστικές και τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις ενός Μέρους που αναφέρονται στην προσωπική κατάσταση των υπηκόων του αναγνωρίζονται και ισχύουν στο έδαφος του άλλου Μέρους χωρίς καμία διαδικασία αναγνώρισης.

Άρθρο 27

Εάν ένα από τα Μέρη έχει απαλλαγεί από την πληρωμή εγγύησης, σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στο άρθρο 2 της παρούσας Σύμβασης, υποχρεώνεται από οριστική και τελεσίδικη απόφαση να πληρώσει τα δικαστικά έξοδα στο άλλο Μέρος, η δικαστική αυτή απόφαση θα εκτελείται χωρίς επιβάρυνση κατόπιν αιτήσεως στο έδαφος του άλλου Μέρους.

Άρθρο 28

1. Καθένα από τα Μέρη αναγνωρίζει και επιτρέπει την εκτέλεση στο έδαφός του των διαιτητικών αποφάσεων επί εμπορικών υποθέσεων, που έχουν εκδοθεί στο έδαφος του άλλου Μέρους, σύμφωνα με τη σύμβαση περί αναγνώρισης και εκτέλεσης διαιτητικών αποφάσεων, που υπεγράφη στη Νέα Υόρκη στις 10 Ιουνίου 1958.

2. Διαιτητικές αποφάσεις επί αστικών υποθέσεων που έχουν εκδοθεί στο έδαφος του ενός Μέρους, αναγνωρί-

ζονται και εκτελούνται στο έδαφος του άλλου Μέρους υπό τους όρους των άρθρων 22 και 23 στο βαθμό που οι όροι αυτοί μπορούν να εφαρμοσθούν για διαιτητικές αποφάσεις.

Άρθρο 29

Η εφαρμογή των διατάξεων αναφορικά με την εκτέλεση δικαστικών και διαιτητικών αποφάσεων και δικαστικών διακανονισμών, γίνεται μετ' επιφυλάξεως της νομοθεσίας των Μερών σε περιπτώσεις όπου πρόκειται για μεταφορά χρημάτων ή αγαθών, που αποκτήθηκαν μετά την εκτέλεση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI ΕΚΔΟΣΗ

Άρθρο 30

1. Καθένα από τα Μέρη συμφωνεί να εκδίδει σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και τους διαδικαστικούς κανόνες της εσωτερικής του νομοθεσίας, οποιοδήποτε πρόσωπο βρίσκεται στο έδαφος του ενός εκ των δύο Μερών και καταζητείται για να διωχθεί ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφάλειας από τις δικαστικές αρχές του άλλου Μέρους.

2. Η έκδοση θα χορηγείται για αδίκημα το οποίο, σύμφωνα με τη νομοθεσία και των δύο Μερών, τιμωρείται με ποινή στερητική της ελευθερίας άνω του ενός (1) έτους. Στην περίπτωση που ποινή φυλάκισης ή άλλο μέτρο στερητικό της ελευθερίας ή μέτρο ασφάλειας έχει επιβληθεί από τα δικαστήρια του αιτούντος Μέρους, η έκδοση θα χορηγείται μόνο εάν η ποινή αυτή ή το μέτρο ασφάλειας είναι διάρκειας τουλάχιστον έξι (6) μηνών.

3. Εάν το αίτημα για έκδοση αφορά πολλές διαφορετικές πράξεις που τιμωρούνται καθεμία από τη νομοθεσία και των δύο Μερών, αλλά κάποιες από αυτές δεν πληρούν τις προϋποθέσεις σχετικά με το ύψος της ποινής, το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, μπορεί να χορηγήσει την έκδοση για τις τελευταίες αυτές.

Άρθρο 31

1. Δεν μπορεί να χορηγηθεί έκδοση όταν:

Α) Τα άτομα για τα οποία ζητείται η έκδοση είναι κατά την ημερομηνία παραλαβής του αιτήματος για την έκδοσή τους, υπήκοοι του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

Β) Τα άτομα έχουν αποκτήσει το δικαίωμα ασύλου στο έδαφος του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

2. Εάν το αίτημα για έκδοση δεν γίνεται δεκτό αποκλειστικά με την αιτιολογία ότι το άτομο για το οποίο ζητείται είναι υπήκοος του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, το Μέρος αυτό κατόπιν αιτήσεως του αιτούντος Μέρους θα υποβάλλει την υπόθεση, στο βαθμό που έχει αρμοδιότητα, στις αρμόδιες διωκτικές αρχές για άσκηση ποινικής δίωξης. Για το σκοπό αυτόν, οι φάκελλοι, τα έγγραφα και αντικείμενα που σχετίζονται με το αδίκημα, θα διαβιβάζονται στο Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

Άρθρο 32

1. Η έκδοση δεν επιτρέπεται όταν:

Α) Το αδίκημα για το οποίο αιτείται η έκδοση θεωρείται

από το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, πολιτικό αδίκημα ή σχετιζόμενο με πολιτικό αδίκημα.

Β) Το αδίκημα για το οποίο αιτείται η έκδοση είναι αδίκημα σύμφωνα με το στρατιωτικό δίκαιο, αλλά όχι σύμφωνα με το κοινό ποινικό δίκαιο.

Γ) Το άτομο για το οποίο ζητείται η έκδοση έχει οριστικά απαλλαγεί ή καταδικαστεί στο Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, για το ίδιο αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση.

Δ) Το αξιόποινο της πράξεως ή η ποινή παραγράφηκαν κατά το δίκαιο έστω ενός των Μερών.

Ε) Το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση έχει διαπραχθεί έξω από το έδαφος του αιτούντος Μέρους και η νομοθεσία του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δεν επιτρέπει τη δίωξη τέτοιου αδικήματος εάν είχε διαπραχθεί από αλλοδαπό εκτός του εδάφους του.

ΣΤ) Η ποινή κατά του ατόμου του οποίου ζητείται η έκδοση δεν είναι εκτελεστή λόγω χορηγηθείσας σε αυτό αμνηστείας.

Ζ) Το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση έχει διαπραχθεί εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στο έδαφος του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

2. Έκδοση μπορεί να μην γίνει αποδεκτή όταν:

Α) Το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δίδει ποινικώς το ίδιο άτομο για τα ίδια αδικήματα για τα οποία αιτείται η έκδοσή του ή όταν οι αρμόδιες αρχές του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα έχουν αποφασίσει να μην προχωρήσουν σε δίωξη ή να παύσουν την ποινική δίωξη εάν αυτή έχει ήδη ασκηθεί για τα ίδια αδικήματα.

Β) Σύμφωνα με τη νομοθεσία και των δύο Μερών, το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση αποτελεί αδίκημα για το οποίο μπορεί να ασκηθεί ποινική δίωξη μόνον κατόπιν εγκλήσεως, εκτός εάν έχει υποβληθεί σχετική έγκληση στις αρμόδιες αρχές του αιτούντος Κράτους.

Γ) Το άτομο του οποίου ζητείται η έκδοση έχει διωχθεί από τρίτο Μέρος για το ίδιο αδίκημα ή αδικήματα για τα οποία εδιώχθη από το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και:

(i) έχει αθωωθεί,

(ii) έχει επιβληθεί ποινή για την οποία χορηγήθηκε αναστολή εκτέλεσής της,

(iii) η ποινή που επεβλήθη έχει εκτιθεί πλήρως ή έχει χορηγηθεί αμνηστεία ή χάρη σε σχέση με το σύνολο ή μέρος της ποινής που δεν εκτιθήκε.

3. Εάν το αδίκημα για το οποίο αιτείται η έκδοση τιμωρείται από το αιτούν Μέρος με θανατική ποινή, η οποία δεν προβλέπεται από τη νομοθεσία του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η έκδοση μπορεί να χορηγηθεί μόνον εάν το αιτούν Μέρος δώσει τη διαβεβαίωση, η οποία θα πρέπει να κριθεί ως επαρκής από το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, ότι η ποινή αυτή δεν θα εκτελεσθεί.

Άρθρο 33

1. Η έκδοση μπορεί να αναβληθεί εάν κατά του εκζητούμενου έχει πλήρως κινηθεί η διαδικασία ποινικής δίωξης ή πρόκειται να εκτίσει ποινή που έχει επιβληθεί από δικαστική αρχή του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Σε περίπτωση αναβολής, η έκδοση δεν μπορεί να χορηγηθεί μέχρι την ολοκλήρωση της δίκης ή, σε περίπτωση επιβολής ποινής, μετά την έκτιση της ποινής.

2. Σε περίπτωση που η αναβολή έχει ως αποτέλεσμα την παραγραφή της ποινής λόγω παρέλευσης χρόνου

ή έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία μεγαλύτερων δυσκολιών στην εξακρίβωση των γεγονότων, μπορεί να χορηγηθεί προσωρινή έκδοση υπό τον όρο ότι ο εκδιδόμενος θα επιστραφεί μετά τη λήξη της διαδικασίας η οποία έλαβε χώρα στο αιτούν Μέρος.

Άρθρο 34

1. Το άτομο που παραδίδεται, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, δεν θα διώκεται, κρατείται, καταδικάζεται ή τιμωρείται στο έδαφος του αιτούντος Μέρους για αδίκημα άλλο από αυτό σχετικά με το οποίο χορηγείται η έκδοση, εκτός από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

Α) Όταν υπάρχει προηγούμενη συναίνεση προς το σκοπό αυτόν από το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

Β) Όταν, παρόλο που το εκδοθέν άτομο είχε την ευκαιρία να φύγει από το έδαφος του αιτούντος Μέρους, δεν το έπραξε εντός τριάντα (30) ημερών από την οριστική αποφυλάκιση ή επέστρεψε σε αυτό αφού είχε φύγει. Στην περίοδο αυτήν δεν περιλαμβάνεται ο χρόνος κατά τον οποίο ο εκδοθείς δεν μπορούσε να φύγει από το έδαφος του αιτούντος Μέρους για λόγους ανεξάρτητους από τη θέλησή του.

2. Εάν ο χαρακτηρισμός ενός αδικήματος έχει τροποποιηθεί κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, το εκδοθέν άτομο δεν θα διώκεται ή δικάζεται παρά μόνο στο βαθμό που τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία συνιστούν το τροποποιημένο αδίκημα επιτρέπουν την έκδοση.

3. Άτομο που έχει παραδοθεί σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, δεν θα παραδίδεται σε τρίτο κράτος, για αδικήματα τα οποία έλαβαν χώρα πριν την παράδοση, χωρίς τη συγκατάθεση του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, εκτός από την περίπτωση που ορίζεται στην παράγραφο ιβ του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 35

Το αίτημα για έκδοση και η σχετική απάντηση προς αυτό θα διαβιβάζονται μέσω των Υπουργείων Δικαιοσύνης και της διπλωματικής οδού.

Οποιοσδήποτε άλλες ενέργειες σχετικά με έκδοση θα πραγματοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 3 της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 36

1. Το αίτημα για έκδοση θα διατυπώνεται γραπτώς και θα συνοδεύεται από τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

Α) Το πρωτότυπο ή επικυρωμένο αντίγραφο εκτελεστής απόφασης ή εντάλματος σύλληψης ή άλλου εγγράφου που θα έχει την ίδια ισχύ και αποτέλεσμα και θα έχει εκδοθεί από το αιτούν Μέρος σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού.

Β) Έκθεση των γεγονότων για τα οποία αιτείται η έκδοση. Ο τόπος και η ημερομηνία της διαπραξής του αδικήματος, ο νομικός του χαρακτηρισμός, το κείμενο των νομικών διατάξεων που ισχύουν για αυτό, καθώς και η ποινή που υπολείπεται προς έκτιση θα διευκρινίζονται με τον ακριβέστερο δυνατό τρόπο.

Γ) Ακριβή περιγραφή της ταυτότητας, κατοικίας και εθνικότητας του ατόμου που πρόκειται να εκδοθεί.

2. Εάν τα στοιχεία που αποστέλλονται από το αιτούν Μέρος είναι ανεπαρκή και δεν επιτρέπουν στο Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να καταλήξει σε απόφαση περί της εκδόσεως βάσει των ανωτέρω προϋπο-